



Mihaiela Roswitha Filipoiu

„POEZII ALESE”



Editor: Ioan Matiut

© Editura *MIRADOR*

Editura MIRADOR  
[miradorul@yahoo.com](mailto:miradorul@yahoo.com)



Mihaiela Roswitha Filipoiu

# „Poezii alese”

Arad,  
2016





## Fetița mea

Din trupul meu te-ai plămădit  
Tu, chip curat și mult iubit,  
Din trupul meu ai luat ființă  
Pe când eram și eu fetiță ...

Ți-am dăruit sufletul meu,  
Am fost lângă tine mereu  
Și cât voi fi pe-acest pământ,  
Te voi purta cu mine-n gând

Îmi ești lumină călătoare  
Îmi ești speranță visătoare  
Cu tine-n gând adorm târziu,  
Pe unde ești, aș vrea să știu ...

Mă prăbușesc în miez de noapte  
Te strig, te caut printre șoapte  
Și-mi strig durerea în zadar  
Căci te zăresc atât de rar ...



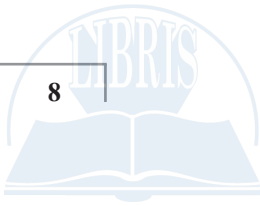
## Celui ce ești

Sădești în sufletu-mi pustiu  
Un colț de rai atât de viu  
Un strop de soare luminat  
Atât de gingaș și curat!

Și te așterni în sufletu-mi rănit,  
Pustiu, rece și obosit,  
Aduci căldură și speranță,  
Un mic fior în a mea viață.

Suspin, oftez de dragul tău,  
Nu știi de-i bine sau e rău...  
Te văd, te caut prin mulțime  
Te simt aproape, lângă mine.





## Primăvara

Sub roua dimineții,  
Cum s-au topit nămeții,  
Răsare gingaș, măiestos,  
Un ghiocel mult prea frumos.  
Micuț, firav și zgribulit,  
Căci primavara, a sosit!

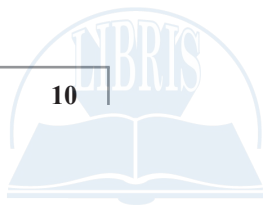
În stânga lui își face loc  
Un altul, cât un ghemotoc.  
Și rând pe rând răsar sublim  
Alți frați de-ai lui, să îi anim  
Să îi privesc neconținut  
Căci primăvara a venit!



Iar firul ierbii, mândru tare  
Că soarele îi dă culoare,  
Se-nalță mândru, grațios  
Lângă un ghiocel frumos.  
Și croșetează împreună,  
O primăvară, în cunună.



Foto by: Cristian Gușă



## O lume zbuciumată

Eu sunt un om atât de mic,  
În lumea asta, un pitic!  
Trăiesc în lumea visătoare,  
Iubesc cu foc și cu ardoare.

Mă zbat și caut în zadar  
Prin lumea asta de „bazar”  
Un colț de rai, un suflet blând  
Un strop de rază, tremurând.

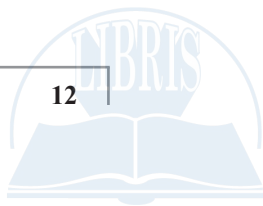
Din mii de chipuri fac portret  
Să le expun pe un tapet  
Să le păstrez ca amintire  
În sufletul meu de hârtie.



Agale trec prin lumea toată  
În mii de tonuri colorată  
Și mă întreb cu-nverșunare:  
– De ce se zbate lumea, oare?

– De ce se zbate cu mândrie,  
Pentru-o bucată de hârtie?  
– De ce se luptă în zadar,  
Cu zilele din calendar?





Și dacă ...

Și dacă totu-i rece și pustiu  
În umbra falnicilor brazi,  
Eu tac și zac și nu mai știu,  
De-i mâine, sau e azi...

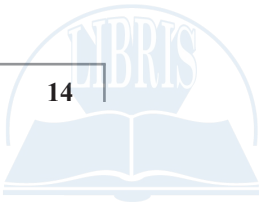
Afară-i frig și totu-i gri  
Și totul se destramă,  
Sunt oameni morți și totuși vii,  
E -o lume de aramă ...

Și dacă timpul trece lin,  
Ca ceața printre munți,  
Eu tac, zâmbesc și iar suspin  
– Nu vreau să mai renuți!

Zac frântă în oadaia rece,  
Atât de goală și pustie  
Aștept să vină ora zece,  
Aștept, să nu mai fie..



Foto by: Cristian Gușă



## În zarea dimineții

În zarea dimineții line  
O cană de cafea,  
Eu și cu mine,  
Sorbind din ea.

Cu o aromă dulce-amăruie  
Precum amorul înzestrat  
Sorbind cu-atâta dăruire  
Apuc să mă ridic din pat.

E-aproape miezul zilei  
Dar în odaia-mi pustiită  
Aud clopotnițele sfinte  
Dureri, ce strigă ne-mplinită...



Foto by: Cristian Gușă



O lume...

E frig, e rece și pustiu,  
În calea mea se-așterne bruma,  
La pieptul tău aș vrea să fiu,  
În casa mea sunt eu, doar una.

Agale trec, pe strada-nfumurată,  
Privind la muribunzii cenușii  
– Unde sunt oamenii de altă dată?  
– Unde e vremea, cand eram copii?

Și alergăm în lumea asta zbuciumată  
Precum marioneta, la teatrul părăsit,  
Căutăm o viață-nmiresmată  
Uitând tot ce-am agonisit.